

mest gennemført en Politik, der skaffede *Beskæftigelse* til de ledige Hænder. Det kunde efter Kommunisterne Opfattelse ske gennem omfattende Iværksættelse af offentlige Arbejder, alvorlig Indsats mod Landbrugskrisen ved Nedsættelse af Renten og Mildnelse af Landbrugernes Gældsforpligtelse og gennem Forkortelse af Arbejdstiden. I sidstnævnte Henseende maatte Spørgsmaalet om en effektiv Kamp for kortere Arbejdstid alvorligt stilles i Fagforeningerne. Der burde sikres Producenterne af Landbrugsprodukter en passende Pris, uden at Prisen for Forbrugerne derved blev skruet i Vejret, og Kravet om *Priskontrol* maatte hævdes over for de kolossale Krisegevinster, Overklassen havde hentet hjem. Endvidere burde *Skattebyrderne* lettes og de indirekte Skatter for største Delen erstattes med direkte, og for de *arbejdsløse* var det nødvendigt at træffe Hjelpeforanstaltninger, først og fremmest gennem Beskæftigelse, men i Mangel heraf gennem ordentlig Understøttelse og i Vintertiden kontant Pengehjælp til langvarigt arbejdsløse. Endelig var der i allerhøjeste Grad Grund til Revision og Forbedring af Sociallovgivningen. — Paa det *udenrigspolitiske* Omraade var det nødvendigt at støtte alle de Faktorer, der kunde hjælpe til at bevare Freden og modvirke Krigen. Der var imidlertid kun een Magt, hvis Handlinger ubestrideligt tjente Fredens Interesse, nemlig Sovjetunionen, og Regeringen burde derfor internationalt støtte Sovjetunionens Fredsbestræbelser af al Kraft. Naar Hartvig Frisch havde ønsket en Folkehær, vilde Taleren gerne vide, hvad man forstod derved, om f. Eks. de menige skulde have Ret til at organisere sig og vælge Tillidsmænd. — Efter nogle Bemærkninger om K. U. og Eide-Sagen slog Taleren til Lyd for Tilvejebringelse af en *Arbejderklassens Enhedsfront* i den fælles Kamp mod Reaktion og Kapitalisme. Valgresultatet var ikke nok. Man kunde sikre Gennemførelsen af en Krisepolitik til Gavn for den arbejdende Befolkning, men det kunde ikke ske med lænkebundne Arbejderorganisationer eller en splittet Arbejderklasse. Derfor gjaldt det om ikke mindst med Eksemplet fra Frankrig for Øje »at smede hele den arbejdende Befolknings Enhedsfront, at smede alle de antifascistiske Folkemassers Fællesfront til Kamp mod Reaktion og Fascisme«.

Schmidt (Slesvigske Parti) dvælede først ved det tyske Mindretals national-kulturelle Kaar i Nordslesvig, som han vel ikke ansaa for særlig ugunstige, men dog ikke fandt tilfredsstillende. Man havde Indtrykket af en skærpet Kurs og af Vanskeligheder paa Omraader, hvor Forholdene før ordnedes med Lethed. Der tiltrængtes formentlig en *direkte Forstaaelse* mellem Danmark og Tyskland, thi det var en Opgave af europæisk Betydning at sørge for, at Grænselan-